

יְשִׁי יִסּוּד עֲלָאָה הוּא, וְשְׁלִימוֹתָא. ישי הוא סוד יסוד הבינה העליון המשלימה לזו"ן בחו"ג ויש בו ש"י עולמות לפיכך הוא מורה על שלימות וְהֵינְנוּ דְתַנִּינָן וזה מה ששנינו, לָא גָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָם עַד שְׁפָפְרוּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְמַלְכוּתָא דְבֵית דְּיָוָד כִּי הִקְבִּי"ה הוּא הו"א ומלכות בית דוד הוא המלכות וכאשר כפרו בשני אלה כפרו בזו"ן ואז גלו, דְּכִתִּיב, (שמואל ב כ) אֵין לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד סוּד הַמַּלְכוּת וְלֹא נִחְלָה בְּבֶן יִשִׁי סוּד הו"א אִישׁ לְאַהֲלֵיוּ יִשְׂרָאֵל. מָאִי אִישׁ לְאַהֲלֵיוּ ומה כונתם באמרם איש לאהליו. אֲתָר דְּעֵבוּדָת פּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת שְׂרִיא בְּגוֹיֵיהוּ מְקוּם שְׁעוּבָה זָרָה נִמְצָא בְּתוֹכְכֶם, הֵינְנוּ לְאַהֲלֵיוּ ומה שאמרו אהליו כוונתם 'אלהיו' לעשות להם אלהים אחרים לעבדם ה"י.

כולם בחכמה עשית, כל הפרצופים והספירות נחקקו מהחכמה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, פִּד שְׂרִיא חֲכָמָתָא לְגַלְפָּא גְּלִיפִין בְּכֻלָּהוּ בְּתַרִּין כאשר התחילה החכמה שהיא אבא לחקוק חקיקות של ספירות האצילות כלומר להתפשט ולהשפיע ולבנות פרצופי האצילות (ידי"ג), מֵאֵן בְּתַרְא שְׂאֲרִי באיזה פרצוף התחיל להשפיע את אורו מֵהָהוּא דְּאֲתַקְרִי בִּינָה מאותו פרצוף הנקרא בינה. בְּבִינָה אֲתַכְלִיל כְּלָא כִּי בְּבִינָה נכללים כל שאר הספירות ואפילו מוחין דו"א שמצד אבא נתנים קודם באמא. וּבְגִין כֶּן אֲתַפְתְּחוּן בַּה חֲמִשִּׁין תַּרְעִין ולפי שאורות אבא נכנסים בה תחילה נתפתחו בה חמישים שערים להכיל את האור הזה כי הם ה"ח וה"ג שכל אחד

כלול מעשר והם חמישים, וְאֶשְׁתַּכַּח דְּכָלָא בְּחֻכְמָה אֶתְנַלְפוּ וּנְמַצָּא שְׂכַל הַפְּרִצוּפִים כּוֹלַל הַבִּינָה נַחֲקֵקוּ מַחֲכָמָה, הָרָא הוּא דְכֻתִּיב וְזֶה מִה שְׂכֻתוֹב, (תהלים קד) בְּלָם בְּחֻכְמָה עָשִׂיתָ.

כשהמוחין אצל אבא עדיין הם בבחינת אור, וכשבאים ליסוד אמא נעשים בבחינת חסד

תָּאנָא, כְּתִיב (ישעיה מ) שנינו על הכתוב **מִי מֵדַד בְּשַׁעְלוֹ מִים** [טו] וְגו'. **בְּשַׁעְלוֹ מִים**. ושואל **מָאן מִים** מי הם בחינות

המים שעליהם מדבר הכתוב. **דָּא הוּא בִּינָה**. זוהי אמא ופרוש הפסוק הוא:

שואל מי מדד בשעלו, ועונה הם המים שהם אמא שמדדה באגרופה את טיפות החסד

שהם המוחין דאבא ליתנם לז"א. **רְבִי אֶלְעָזָר מֵתַנִּי הָכִי, דָּא חֶסֶד**

רבי אלעזר מפרש שהמים הם חסד ופרוש הפסוק הוא: מ"י גימ' חמישים שהיא הבינה מדד

בשעלו את המים שהם חסד מוחין דאבא. **אָמַר לִיָּה רְבִי שְׂמַעוֹן, כָּלָא**

בְּחַד מֵתַקְלָא סְלִקָּא (ס"א מתתקן) א"ל רבי שמעון הכל עולה במשקל אחד

ושניהם אמת, והענין הוא כי כאשר המוחין אצל אבא הם עדין אור, וכשבאים ליסוד אמא

הם נעשים בבחינת חסד (מק"מ).

אור הרשב"י

מדתו בורת ויודע מדת עפר הארץ כאילו
מדדם בשליש ויודע משקל ההרים כאילו
שקלם בפלם ומאזונים וכאומר היודע כל אלה
יוכל הוא לעשות את זאת עכ"ל.

[טו] לשון הפס' מי מדד בשעלו מים ושמים
בורת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלם
הרים וגבעות במאזונים ע"כ. ופירש במצודת
דוד: ר"ל מי כמוהו היודע עומק המים כאילו
מדד באגרופו ויודע רוחב השמים כאילו תכן

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

מסביר המשך הפסוק

וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת הַכֶּן (ישעיה מ), כלומר שאמא שהיא מ"י כוננה את השמים במדת זרת (שהיא מקצה האגודל עד קצה הזרת כשהאצבעות פשוטות ומתוחות בכח) **מֵאֵן שָׁמַיִם** ושואל מהם השמים. **תִּפְאֶרֶת** זה התפארת שהיא כלולה מחסד וגבורה יחד בסוד אש ומים. **דְּכָתִיב תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל** כי ישראל שהוא הז"א נקרא שמים ואמא כוננה ותיקנה את הז"א בה' קצוות ע"י ה' אצבעות שבמדת זרת. ומה שכתוב **וְכָל בְּשָׁלִישׁ עַפְרַיִם הָאָרֶץ** דהיינו שמדדה אמא במדת שליש את המלכות הנקראת עפר הארץ. **דָּא הוּא גְּבוּרָה** זה ע"י הגבורה כי מדדה הבינה בשליש עליון של התפארת דז"א שהוא מקום החזה ושם בשליש ההוא יוצאת מדת מלכות (ע"ח שער הכללים פ"ד) [טז]. **וְשָׁקֵל בַּפְּלִס הָרִים**, מי הם ההרים **אֵלֶיִן אֵינּוֹן שָׂאֵר כְּתָרִין** אלה הם שאר הספירות דהיינו תנה"י דבינה, **דְּאֶקְרוּן טוּרֵי אֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא** שנקראים הרים של אפרסמון טהור כי הבינה נקראת אפרסמון ורוכבת עליהם ומשפיעה בהם, ונקראים דכיא הואיל והם במקום שאין בו שליטת החיצונים (תורת נתן ערך טורי אפרסמונא דכיא אות נ). **וְגִבְעוֹת בְּמֵאזְנֵיִם** והבינה שהיא מ"י שקלה את הגבעות במאזניים

— אור הרשב"י —

צריך, כי לכך יצאה המלכות שהיא המזוזה באחורי ז"א כדי שלא תהיה אחיזה אל הקליפות מאחוריו ולכן יש כח בשם שדי להבריק הקליפות שהם צריך.

[טז] ומבואר שם בע"ח שזהו סוד המזוזה שהיא המלכות, וראוי ליתנה בשליש העליון של הפתח לרמוז אל המלכות שיצאה בשליש העליון של ת"ת דז"א, בסוד והיה שדי בצריך, שהוא שם שדי המגין מהקליפות הנקראים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ומי הם הגבעות, אֵלֶּיֶן שָׂאֵר רְתִיבִין תַּתְּאִין מִנֵּיהוּ הֵן שֶׁאֵר
המרכבות התחתונות שבבי"ע.

תָּא תְּזִי, בא וראה מה שכתוב **בְּשַׁעְלוֹ**, ושואל **מָאֵי שַׁעְלוֹ** מי נקרא
שעלו. **דָּא רוּחַ חֲכַמְתָּא** היא רוח החכמה שהם ה' חסדים בחינת מ"ד

דאבא שנותנם לאמא בשעת היחוד **דְּהַכִּי תַנִּינָן** שכך שנינו, **שַׁעְלָא**
דְּקִיטְרִי שעל של הקשר כלומר אגרוף שקשורים בו יחד חמש אצבעות שהם ה"ח

בְּקִיזְפָּא שְׁקִיעָן שבכלי המידה הם שקועים, דהיינו שקועים ביסוד אמא בסוד
העיבור. **וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּבְנִי**, **מָאֵן זֶרֶת** מהו זרת. **אֵלֶּיֶן אֵינִינִן**

(חמ"שין) **תִּרְעִין דְּאֵתְפַתְחוּ וְאֵתְפְּזְרוּ לְכָל סְטָרִין** הם החמשים
שערים דבינה שנתפתחו ונתפזרו לכל הצדדים וכוונתו לה' גבורות היוצאות מאמא

שמתפזרות לכל הקצוות דו"א, **כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר** ומביא ראייה שזרת הוא לשון
פיזור כמו שנאמר (מלאכי ב) **וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם וְגו'** שפרושו

אפזר את הפרש על פניכם. **וְכָל בְּשַׁלְיִשׁ, מָאֵן שַׁלְיִשׁ**. ושואל, מהו
השליש **רְחַמֵּי** ואומר, היא התפארת הכלולה מחסד ודין והיא רחמים.

שְׁלִימוּתָא דְּכָלָא והיא שלימות הכל כי היא המכריעה בין החו"ג. **וְשַׁקְל**
בַּפְּלִס, מָאֵי פְּלִס, ושואל, מהו הפלס **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,**

דְּכִתִּיב, (ויקרא יט) מֵאֲזֵי צֶדֶק. אֲבֵנֵי צֶדֶק שהם נצח והוד והם
כעין מאזניים וגם נקראים אבנים לפי שמתקשים כאבנים בשעת הלידה כמ"ש עה"פ

וראיתם על האבניים. **הֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הֵנִי מִיָּלִי** כל השיעורים